

A 46

Kratochvilné Zpěvy,

pro

Mládež vojnickou.

Skládal

G i j R o h o n i,

roku 1802.

В П е т т и,

вытисštěné в С. М. Trattner з Петръге.

1 8 2 9.

P ř e d l i c e .

1.

Spěšná sem já předlice,
Rada předem welice;
Nedřímám nikdy, gať giné
Na prádkách v naší dedině
Předlice.

2.

Těm vpadá vřeteno
Gesťtě nenapředeno;
Mně, ačkoli těžké, snadně
S chvilové ruky nemypadne
Vřeteno.

3.

Které přásti neznagi,
Na konopě ssemragi;
Může faudel dobrá býti,
Ale nitky zatočiti
Neznagi.

4.

W bílém rausse gsau pyssné;
Wssak dřimawé přjliissně:
Plátno neradi dělaji;
Náhle pak ho oblékaji,
Gsau pyssné.

5.

Předeni žišt přinássi,
Při wraucném otčenássi;
Která pod přeslicau sedá,
Wždy sobě žišt, gehož hledá
Přinássi.

Bez pásma mám přadeno,
Břít se rychle wřeteno,
Budem přazi mau bjlti
Náhle celé budem mjti
Přadeno.

G a r o n

I.

Celé okřálo Přirozenj,
Slunce ohřálo Wsse stwořenj;
W milém podletj
Starci i děti
Weselj se.

2.

Ptáčata káti Popřestali,
 Goro hlásati Nám začali,
 Škřivan s stehljkem,
 A drozd s sláwjkem,
 S vlastowicau.

3.

Lesnj se krowj Zotawilo,
 Wětrowj stromowj Zoblačilo;
 Po laukách kwojtj
 Bleskem se swjtj
 Co hvězdičky.

4.

Nepolihugj. Nágemnjci,
 Ale pracuj Na winici;
 Na každé roli
 Koně neb woli
 Pluh tahaj.

5.

Vastýři hrabi Na fúgeru,
Chodje po hági Se sekerau;
Neb w hági rado
Pase se stádo
Mezi krowjm.

6.

Dobytka tráwy Podnět dáwa
Hognost, an zdrawy Si pohráwa
W tom garnjm čase
Chytně se pase
Pred celb dem

7.

Skáčj gehňátka Wúfol matef;
Blečj telátka; Čerstwý statef
Strečkuge w poli;
Bugné se dolj. *)
Gunce, woli.

*) doliti se t.g. zápasiti, bogowati, odtud oddolati.

8.

Při zpěvě, dohné Pro své trávy
 Nakássi hogné Děwče trávy;
 Jan hwjzdařich
 Dwjhá děwčici
 Batoh trávy.

9.

Gestě zornička Se-wzdálená,
 Giž gest kosička Připravená;
 Při kosnjm hluku
 Spěšně swau Pauku
 Kosec kosi.

10.

Když se rozednj Gedni kosi,
 Pak sem tam gedni Trávu nosi,
 Tak roztrašenau
 A osussenau
 Grabau w kopy.

A tato zpráva Rýchle běž ,
Ne dlouho tráva žitá leží ,
 Bývá zvezeno
 To nové seno!
 Do stodoly.

Hra na pažití.

Slunce svití gasně,
 A pažit se zelená,
Wen sestřičky mčasně,
 Chvilě ge vtěššná:
Když ginj, k své škodě
 Zancuj w hospodě
My se zabáwegme wenku, po
 šlobodě.

2.

Muže! na pažiti

Wesele prozpěwugme;

Tu hry prowoditi

Misto gest, postakugme:

I wygdau za nami

Mládenci s děwkami

W frčmě se bawjci a spogj se

s nami.

3.

U ai po dvě a dvě,

Na slobodném powětří,

Děwčata pořádne

Proběhugjce, wětří.

Užjwegmež času,

Mladosti, noh, hlasu,

I pochwáki každý tu wesekau času.

O r á ě.

1.

Když kohauti na svitání
Spjvali písničku ranní,
Tu vsičkni naši domácí
Procítli ku své práci.

2.

~~Wolky dobře nakrmené,~~
Čerstvou vodou napojené,
Wděčně na se garmo vzali,
S pluhem do pole chvátali.

3.

Uí vycházi slunce gasné,
Osvěcuje pole krásně:
Nuže z lehka s pluhem woli
Kráčegte po této roli!

4.

Slunce mile zemi zhrjvá :
 Škrivánek w powětří zpjvá ;
 Ruže, z lehka s pluhem woli
 Kráčekte po této roli !

5.

Necheg, prosim tě, oráči,
 Nech wolno twúg statek kráčí ;
 Netluč bičem statku swého,
 W těžké orbě vstáleho !

6.

Nehněweg se při swé práci ;
 Hle gať mile pěgi ptáci ;
 Z ty ráděg máš zpjwati,
 Než twúg statek býti, láti !

7.

Práce s radostj konaná,
 Bývá často požehnaná :
 Kdo s hněwem djlo dělává
 Šjídka zdarně dokonává.

8.

Nuže z lehka s pluhem woli
Kráčegte po této roli ;
Bůh nassemu pracowánj
Dá gistotně požěhnánj.

T r á w n i c e .

1.

Z p i w e g f l a d e z p i w e g
Na stromě sláwjčku !
Bljzko něgž gá kosim
Zelenau trawičku.

2.

Milé gest slysseti'
W mági wtěsseném,
Tě z p i w a g j e h o
Na stromě zeleném.

3.

Nelze wšak za dlauho
Zpěw twůg poslauchati;
Neb gen za krátký čas
Zwyknul si zpjwati.

4.

Zpjweg tedh, zpjweg
Přemilý slawjčku!
Přes ten krátičký čas,
Zwau garnj písničku!

5.

Uch i děwčata gen
W létě swé mladosti
Prozpěwugj písň
Plné weselosti:

6.

Neb řdyž wěku geseň
A zima nastane,
Tu wšecká weselost
Pomalú přestane.

7.

A gať tráva tato
 Pokosená zmadne;
Tak i naše tělo
 Sdyž starost připadne. *)

Zpěw sláwjka.

Seděwsi Buzička
 S večera w štěpnicí,
Slyšela sláwjčka
 Hlas libě znějící,
Řekla: ach zpěw sláwjka
Sylněgi, než muzika,
 Srdec mé proniká!!

*) Tato pjeň djlem giž zpospolitěla.

Pjseň w sadě.

1.

Ten, kdo tuto štěpnici
Založil se chvějící,
W niž ptáček hnízdi, zpívá,
Dávno w hrobě spočívá.

2.

Ač dávno w hrobě hnije,
Wšak djlo jeho žije:
Proň každý strom zelený
Čest pamatné znamení.

3.

Stromowj roč po roce
Toto nese ovoce;
D potomky pečoval,
Kdo ty stromy štěpowal.

4.

Každý, kdo se obživí,
Z hrusky, z gabloně, sljwy,
Gakby z ruky toho vzal,
Kdo ty stromy vychoval.

5.

Ten, kdo stromovi řáji,
Zaslaužil dogjt zřázy;
Kdo ge chová, štěpuge
Přítelem lidským sluge.

K laupežné mládeži.

1.

Čeledniji Pustossjci,
Nesvědomitě
Cuzé pole, winohrady,
Cuzé štěpnice a sady,
Z co myslíte?

2.

Wykáßjite, Wypáßáte
 Lauky, oßenj ;
 Cuzé stromy objráte,
 Cuzé hrozno požjráte,
 Blé pokolenj !

3.

Sotwa malá, Wám se zdiala
 Škoda něgafá,
 Newdogak *) hned se mstjíte,
 Na bližnjho wváljíte
 Škodu chudáfa :

4.

Cuzé gměnj Wám wssať není
 Hřjch pustossiti ;
 Za pať (fde wám není škoda)
 Giným bezpráwná nehoda
 Má se ljbiti ?

*) Newdogak, newěda gak.

5.

Štěpolomci, Vy holomci
Gste satanáše,
Lafomci a žávisťnjoi,
Škúdcowé a laupežnici,
Dhyzdo máše!

6.

Na ošerj Se zelenj
Tam rozsewači,
Hned máše, hotowé frásti,
Wy káštjati mek poptáštj.
Dko ho značj.

7.

Sotwa ždřawá Brostla tráwa
Na oné řuce;
Guž ty plémě glořečené,
Na ni kosau izbrogené
W;tahugeš ruce.

8.

Ani málo. Medozrako
Gesťtě ovoce;
Ročnim časem ho zberáte,
A při tom štěpy lámáte,
To rok po roce.

9.

Winář w potu Zwáři flotu
Každau podniká,
By wyzískal něco wjna,
Než hle škodná lotrowina
Wsse mu rozmyšlá.

10.

Pustoffite? Laupežite?
O lidé mladj!
Než při tom na to pomněte,
Že pokuty neminete,
Pro ty neřády.

11.

Nebožátko, Tvé hovádko
Zdravé se pase;
W ošamženj ale mizj,
Žeš ge frmil pastvou cizj
W nočnjm nečase.

12.

Rafotnjci Žjragicj
Cuzé owoce!
Žimnice wás, ač ste chlapi,
Často, a čerwěna trápj
I klánj w boce.

13.

Častokráte Wpadáte
W ruce wrchnosti;
Strach, hanbu pocitujete,
Ba i trest podstupujete
Za nepravosti.

14.

D lakomci, Wy holomci
Este satanáše,
Este škaredj záwistnjci,
Škúdcowé a laupeznjci
Dhyzda náše!

Dělánj plátna.

1.

D slawenské panny dobře máte,
Že se w čisté raucho oblékáte,
Ne draho kaupené,
Než wámi strogené,
Gať neylépe znáte.

2.

Pohledte sřuhagei na Šwábkyňě,
Sledte na Wlachyňě, Maďarkyňě,
W cuzém plátně chodj,
A pýchu prowodj,
Ty lehostogkyňě!

3.

Lenové, konopné sijně sege
Janjk, a Suzka se tomu sijněge;
Tu len a konopě,
Budau snop při snopě
Ležet, fdyž dozřege.

4.

~~Len~~ dorostel, konopě dozrali,
Čas gest aby sijně ge wytrhali;
Wen z celé dědiny,
O hezke dědině
Trhegme pomali.

5.

To se wám mládenci, to se páčj,
Tá len močj, tá konopě wláčj;
Wodte, pomáhegte,
Z močidla táhegte
Kde děwče nesačj.

6.

Nu len, a fonopě wystjregme;
Dsuffené třepat pospjchegme;
Sem trogny, trlice,
Násse pomocnice,
Třepme, wyhlážegme.

7.

Učkoli ty štětky gsau bodlawé,
Od nichž časem prsty gsau frwawé;
Předce gen česseme,
A pačessugeme
Powěšná listawé.

8.

Marfa Kolowráteř napravila;
Anka na přeslici swau nawila;
Předte sestry! předte,
Tak by, když zpředete.
Přáze rowná byla.

9.

Len můj i konopě zimným časem,
Rovno, mocně, tenko popřádla jsem :
Pořádně sečtená,
Zváráám mé pradena,
I odeprala jsem.

10.

Guž jsem s matkou krosna postavila ;
Guž na ně svou prázu jsem navila ;
Saulca ! děvče chtivě,
~~Stadnici bedlivě,~~
Cjwky, byš stačila.

11.

Nedopusť mateři dcéro ! tláti,
Rohám, rukám slabým vstávati :
Dosti se natkala,
Kýmž ty byla malá
Pracovitá mati.

12.

Z frage na frag čluněk proběháwá,
Bystrá ruka ruce ho dodáwá;
 Wrchnj náwog hodný
 Chudne, tlustne spodnj;
 Dsnowy nestáwá.

13.

Tať sto řjřů přáze gsem otkala,
Tolik řjřů plátna nadělala;
 Garnjm časem milým
 Do šest koncům bjlijm:
 To ge má pochwala.

14.

Padesáti řjřy dům zaffatjm,
Trowu, giž sem měla malau, fplatjm;
 Kupug twybjené,
 U po lewné ceně,
 Plátenjku zatjm.

15.

Kupug, a prodáweg Maďarkyněm
Prodáweg Francauzkám i Šwábkyňěm,
Neb se honosegi,
Ze plátno nosegi
Ke cti Slawenkyněm.

16.

Šige děwka štaty z bileného,
Domáčym i sobě plátna swého;
Šige děwka čilá,
Cy ta zaslaužila
Manžela dobrého!

Welebenj přírody.

Pod stjn listnatého sklonje se réwj
Přírodu ljbými slawmež zpěwy :
Tobě matko ke cti ptáčata,
I š mládenci pěgj děwčata ;
Slunce tobě ke cti wtešeně swjtj,
I strom se zelená, kwete kwjtj.

Ž e n c i .

I.

Skonča nassj dědiny
Bělegj ozyminy,
A žni dozragjce,
I rež i pšsenice.

2.

To pobízi sedláka,
By kosy a kosáka
Zawčasu se chytal,
Tak žatwu přiwjtal.

3.

Z lonšké malé úrody,
Mnohým chléb nedochodj;
Žnitez milj lidé!
Pomozte si w bjdě.

4.

Wyšli ženci do pole,
Shybuj se w úkole,
Žnitez ženci, žnitez,
Gaf kterj stačjte.

5.

Stebła chytá lewice,
A kosákem prawice
Slámu podřezává,
A na hrstě dáwá.

6.

Veźmi ořlu, Janjčku!
A kořáky trořjčku
Zaostři ztupené,
Pořtať se wyžene.

7.

Nu kořáky sem degte,
Děwečky, a zpjwogte,
Rozwefelugice,
Z žence i žnice.

8.

Stařj prowřjřla frutj,
Ale mládež žne s chutj.
Žvite, žnite ženci,
Děwky i mládenci.

9.

Mezi tym ģazda wolá:
Sedegte si do kola,
Oběd nám a wjna
Přineřla ģazdina.

10.

En kdo chutně pracuje,
Tomu gidlo ssmakuge,
W chládku posednité,
W chládku gezte, vjte.

11.

Li už w stromovém stjnu
Poseděwse hodinu,
Podme ku postati,
Sledme gi wyhnati!

12.

Ženci postat wyhnati,
Gdau, aby nakládali
Orstě; chlapi snopy
Wjžje, kladau w kopy.

13.

Tak gsme milé obyly;
Na té zemi zrobili,
I snopy snosili,
Do křížů složili.

14.

Ai už slunce zapadá,
A vzdálj ge osada,
Podme zpjwagjce,
Až po frag wesnice.

15.

Tu ĝazdina weselá
Wečerau přihowěla
Bencům; k stolu sedli,
I pili i gedli.

16.

Nynj se rozegdeme,
Od práce spočineme;
Když čerstwj wstaneme
Baze žat pũgdeme.

W i n o h r a d n j k.

1.

Tu tam na tom vršku ležej,
Štěpil sem gá dávno winici:
Kterák mau práci
Dna odplácj
Kcete dělnjci!

2.

V mé winnici gá se weseljm;
Nic potu, nic útrat neželjm:
Tjm nevybožjm
Na ni naložjm
Co rokem celým.

3.

Co w geden planý rof w nj zcházi,
Wše geden rof dobrý dosázi;
Tak neúrodu,
Neb ginan škodu
Mi wynahrázi.

4.

J wlonj na hrozně chybila;
Ale dobře wjno platilo,
Škodu zwyżšenau
Wjno mi cenau
Wynahradilo.

5.

Ti wjných kmenów odkrymači
Mogi, i ti réwów řezáči,
Mzdu zaslaužili,
Wěrně robili,
Gak i kopáči.

6.

Brostel lastár na wjném kmeně ;
Ten lastár hogno hrozna žene ;
Kwěte, odkwěta ;
Hrozno do léta
Hodné wyžene.

7.

Winář z gara mrazu se leká,
W létě, wida oblať z daleka
Sem se bližiti,
Hned krupobítj
Se strachem leká!

8.

Alle Pán Bůh oddálil mrazy
Od winic, i wšeliké zkázy :
Ben střežme stále,
Ať hrozno zralé
Šorce nekazj.

O b ě r a ě k a.

1.

Ty winnice krásné
Zluknau a černagj;
A na kmenech wčasně
Hrozny dozjrągj.

2.

Wšše se s ochotnostj
Strogj k wjnobránj;
Gako ten lid sprostj
Tak i wzácnej Páni.

3.

Šforce zaplášsegj
Repkáčmi wináři;
Gudy pobjgegj
S hrmotem bednáři.

4.

Hogná ge auroda
Na mém winohradě;
Čas gest, i pohoda
Dprávati kadě.

5.

Putně, čabre, sudy,
Kotarice nové,
Stogj u mé baudy;
Wsse ge na hotowě.

6.

Spjwegte mladice!
Wzhůru oberači,
Za mzdu do winnice
Mě nech se wám páčj.

7.

Ku mzdě umluwené
Přidám za rána wám
S chlebikem ~~přítomné~~; *pi*
Oběd, wečer u dám.

8.

Z pohár vám vsna
Při gidle nechybí,
K oddechu hodina.
„Nu to se nám ljbí.

9.

O to se snázíme
Dobrý hospodáři!
Ať u tebe gíme
Chlebjš w potu twáři.“

10.

Tu vssecky mladice
Se zpěwem zbjragi
Hrozno, z korařice
W čobry wysšpagi.

11.

W čobřich ho mussuge
Janko z Hlubořečky;
Pár chlapów šifuge
Ten mussi do řaděčky.

12.

Gá pak z řaděčky té,
By bylo, gať načim *)
Wjno znamenité,
Do sudow musť stáčim.

13.

Přednj se wjno to
Silerem nazjwá,
A práwě i proto,
Lepšji cenu mjwá.

14.

Wesele zpjwogte;
Ze hogno wintice
Přinesly hlásogte
Hrozna, o mladice!

15.

Neť se přes dolinu
Ta powěť roznássi,
Ze užitky plynau
Hogné z práce nassi!

*) Načim, načín - treba.

16.

Guž gsme w winohradě
Djlo dokončili,
U hodné dvě řadě
Musstem naplnili.

17.

Pod přeš hrozny wssade
Stočené dáwagj ;
U náš wssať do řadě
S musstem ge léwagj.

18.

Neč to wjno kysne,
Neč se samo dělj
Do třetjho týdne,
Od swogjch terkelj.

19.

Potom stočjm čisté
Gá do čistých sudů,
U po ceně gisté
Prodáwati budu.

20.

Dobře opatřené
Ty ostatky daj
Lepší nám pálené
Než w frémě měraj.

21.

Oberači milj
A wěrnj dělnjci!
Po tři dny slaužili
Bste mi we winnici.

22.

Kayprw mzdu priamite
Biž ste zaslaužili;
Potom gejte, pjte,
Co wám předložili.

Z i m n ě j p ě s e ň.

1.

Když při konci listopadu
Dni se velmi krátí,
Kape pastva všemmu stádu,
Stromový list tratí;
A tu žyma
Zaujímá
Odporná celý svět.

2.

Prvo než bílý sněh přikrývá
Lauky i zahrady,
Celé pole pusté bývá,
Pustnau vinohrady;
Od půl noci
S velkou mocí
Vějí zimné větry.

5.

Sotwa pař oblaaky tlusté
k poměťřj powstali;
Sotwa že znikly nihly husté,
Ni tu sněh se walj,
Gegž sem i ta
Wjter zmjta
A co prachem házj.

4.

Staré pale oděw nowý
Na zimu dostalo;
Bělj se wšsecko stromowj,
Gakby profwětalo:
Potoky ted
Ufrjwá led,
Klauzagi se chlapci.

5.

Drobnj ptáci smutně skagi
Wůkol lidských stánů,
A blíž člověka hledagi
Potravu a schranu,
Wedtež chlapy!
Wognu s wracki;
Giné ptáčky nechte.

6.

Kam se děli ta ptáčata
Rozkossně pěgicj?
Kde gsau weselá děwčata
Zmučně zpjwagicj?
W tuhé zimě
Neslyssjme
Zpěwu radostného,

Swadebnj pjeň.

1.

Na swadbnj strze přátelů powolani,
Oddegme se k radostnému zde zpjwání;
Weselého ducha
Pozwaným přislaucha
Hostům mji.

2.

Neni pěkně, gen pro gedenj a pitj
Při swadebnjm weselj se dáť nagiti;
Pěkně rozmlauwání,
Tanec a zpjwání
Nad to platj.

3.

Kenj. dobře w samotnosti žiwu býti;
Poctiméž gest wdáti se, ženu pogiti,
Čas milé mladosti
Zrávit w samotnosti
Příkrá wěc gest.

4.

Wjce čtiry oči, než dvě wždycky widj;
Wjce čtiry ruce, než dvě wždy wyřjdi;
Ruka ruku zmýwá,
A tak čistá býwá
Pravá s lewau.

5.

Wšak ne wšickni docházegj swého cile,
Nebo ne každé manželstwí gest zdařilé,
An přemnoho párů
W nepřestagném swáru
Žiwot tráwj.

6.

Má-li manžel i manželka šťastná býti,
Sama musí čistá láska je spogiti:

Sama láska milé
Manželství zdařilé
Způsobuje.

7.

Zdaž děvče většj křivda muž se státi,
Než, když se proti své vůli musí wdáti?

Nehtje gho přigimá
Které jen smrt přijmá
S šíje slabé.

8.

An se ženj, aneb wdává jen pro gměnj,
W geho srdci, w gegj srdci lásky není:

Penjze a zbožj
Pať nic neosožj
Bez milosti.

9.

Máli manžel i manželka šťastná býti,
Mezi nimi musí svornost místo mjeti:
Ženy neposlušnost,
Muže neustupnost,
Swáry množj.

10.

Máli manžel i manželka šťastná býti,
Pracovitost gměnj gegich má množiti;
W nedostatku snadně
Wraucj láska chladne,
A pomjgj.

11.

Máli manžel i manželka šťastná býti;
Warowčiwost zbožj gegich má hágit,
Kde se newaruge
Snadno se stwaltuge
Mnohé gměnj.

12.

Manželé požehnanau starost mjwagi,
An swé dítky rozumně wychowáwagi;
Gen dítky zdařile
Gsau w starosti milé
Potěssenj.

13.

Těž i u wás o milj nowomanželé!
Těž i u wás prawá láska bydliž cele:
Rozkoš spolu dělte,
W smutku spolu kwělte,
Podáwajtež w bjdě,
Kdykoli k wám přigde,
Ruce sobě.

Pruchliwý Ğazda.

1.

Dnem po dvoře, w noci po domě střechj,
 Sněwage se na wisse mrzko zlořechj;
 Wzdychy dudle huba
 Ondřege Záhuba,
 Spaty člowěčj.

2.

Geho čeled chodj gař omámená,
 Bezwolné gsau děti gehu, i žena;
 Při tom nepofogj
 U něg neostogj
 Čeled služebná.

3.

Kejde žádná práce geho pořádkem,
Nebo zle zachází s čeledí i statkem;
S práci i slovy
Nik mu neuhovj,
Wsse mu gde zpátkem.

4.

Geho dcera Milka, ačkoli krásná,
Dobrá a robotná, byla neshťastná:
Swět si zunowala,
S domu zutjkala
A tak se wdala.

5.

Dostala protlého sice manžela,
Ale že byl sprosták, zaň se styděla;
Při něm, že byl hlauvý
Padssi do potupy,
Belem umřela.

6.

Umřela i mati ubědovaná;
Wdowec pak, sotwá že gest pochovaná
Chce se oženiti;
Žádná ale miji
Nechce tyrana.

7.

Pochowawšše matku oba synové,
Sunowawšše dáwno zloby otcové,
We swět se pustili,
W cuzině slaužili,
Co sirotkové.

8.

Tu přišel na zkažu Ondřej Záhuba,
Oněměla geho zlolayšská huba;
Neb na starost se ho
S mladi magetného
Gala chudoba.

Z l o s t n á ž e n a .

1.

To ge žena zlořečená,
Neuctj žádného,
Starého, mladého
To ge žena zlořečená.

2.

Plémě hadj Wždy se wadj,
Utrhá každému,
Velkému, malému
Plémě hadj Wždy se wadj.

5.

Neprjznivá, Záwistivá,
S škody se raduge,
S štěstj zarmucuge,
Neprjznivá, Záwistivá.

4.

Dosti medj Gj sausedi ,
Darmo nestrocené
Ustupugi ženě
Darmo medj Gj sausedi.

5.

Gako psowi Neb hadowi
Wsse se wyhybuge ;
Každý se waruge
Gegho oka I gazyka.

6.

Muž se stydj Za ni lidj ,
Newěda si rady ,
I s nim se wždy wadj ;
Tak se stydj Za ni lidj

7.

Dceru , syna Wždy profljná ;
Když léhá i wstává ,
Klatbau ge žehnává ,
Dceru , syna Wždy profljná.

8.

Dřičný ten syn Best čeledjn ;
Ze ge zloštná máti
Obává se wdáti
Etná děwčina Za geg syna.

9.

Dostby měka Siž dospěká
Štěstj dcera šwárná,
Mať ale nezdarná,
Překazila Odstrassila.

10.

Když moc smrti Si zassrtj !
Zhubj nástrog zlosti,
Obec dábla sprostj !
To ge žena Slořečená.

Chudička sirota.

1.

Dítky! otce, matku zvláště
Milujte a sobě vážte.

2.

Šiastné dítě, genž přikrého
Ušlo losu sirotského;

3.

Rodičové mu lahodj,
A milostně s ním zachodj;

4.

Otec w náručj pěstuge,
Matka w lůnu pohlazuge;

5.

Chowagj ho, odjmagj,
I w škole cwičit dáwagj;

6.

Pečugj o dussi, tělo,
Abj nauze netrpělo.

7.

Gá pať rodičů zbarwná,
Sirota opowržená,

8.

Hledjm smutně na wšse strany,
A čekám na smilowánj.

9.

Kde utočiště hledati?
Komu se požalowati?

10.

Tu tam něco utrynosti
Nacházjm; nikde milosti.

11.

Se slyšami w tomto zmatku,
Wolám z hrobu otce, matku:

12.

Wšak se mi niž neozjvá;
A mládež mi se posmjvá.

13.

Dejte rady milý lidé!
A pomozte mi w mé bídě,

14.

Kadu wassi hci přigati,
Poslauchati, pracowati.

15.

Wšecku podstaupjim flopotu,
Nech gen nechodim žebrotau.

Z l a t i n s k é h o .

Vita nostra brevis est.

1.

Život náš kratičký jest,
A skoro pomine;
Přichází smrt w rychlosti,
Bere nás bez ljtosti,
Žadného nemine.

2.

Radugme se až pokud
W mladosti trváme;
Po wesele. mladosti,
Po obtížné starosti,
W hrobě hnjti máme.

Upěňj dětinské o dešti.

(z německého : Regen komm herab.)

A. Sprchni deštjčku ;
Dsenj tam omačené,
Tu ge swadlé fwjtj.

B. Sprchni deštjčku ;
Tu stromowj smutné stogj,
A wětwj usychá,

A. Ten stateček w poli upj,
A k nebi pohlédá.

B. J čerwjček w trávě upj,
Wlaze zahynauti.

O b ě d w ě.

O nedeg fwjtkům wadnauti,
Nedeg wětrowj schnauti,
Nedeg zhynauti čerwjčku,
Sprchni desstjčku!

A. Hle giž mrholj,
Napági suché osenj,
Z uwadlé fwjtj.

B. Ahy hle! giž ssustj,
Smýwá prach z suchého listj.
Stromowj okřjwá.

A. Statek w poli weselj se,
Patře wesel k nebi.

B. Z čerwjček w trávě pige,
Pige a ožjwá.

O b ě d w ě.

Čerwa toho stwořiteli,
I statečku w poli,
Těcho stromow, toho kwjstj,
Tobě buď djka!

Pjseň hawjrská.

(z německého: Ich fahr in tiefe Schichten ein.)

1.

Wpausstjm se do hlubokých bání,
Čeho se giž twé srce leká,
Kdež si cestu dělá má ruká
I přes to přetwrdé kamenj.

2.

Nic nestrašsi mne zlá přjhoda,
Kterauž wssak podstupugi mnozi,
Ně smrti každy žiwel hrozj,
Dheň, powětrj země, woda.

3.

Nic nestraſſi velké ſkály,
Straſſlivě nademnou wyſſej,
Ani woda w doljch hlučej,
Genž ſe ze ſkál, co přijmal walj.

4.

Puſſný prač ſmiſſený ſe ſirau,
W modrém plameni bláſgých,
S powětří naſáſegjčj
Swým ſmradem, neſtraſſj hawjru.

5.

Tvrde ſkály mocně roztráſjm,
We tmách hledage gegich ſtrjdu;
Chtěge byti mnohému lidu
Proſpěſſný, mým žiwotem wáſjm.

6.

Gen částka toho ſtrjbra, zlata,
Gežto ze země, kdýž ſe zdaří,
Práce, wywodjm w potu twáří,
Geſt mé těžké práce odplata.

7:

Když těžká nemoc tělo svjrá,
Chytáme se žebráckých holí,
Gjdáme suchý chléb, se solí,
A smrt nám wčasný hrob otwirá.

W o g á k .

1.

Šuhagko strogný
Nebog se wogný;
Než w čas pokoge
Chyteg se zbroge.

2.

Cy k wogenškému
Stawu krásnému
Kdo nemá chuti,
Wrchnost ho nuti.

3.

Kdo se ho hági,
Toho chytagi:
Silit nedeg se,
Sám vbjreg se.

4.

Hoden gest chwály,
Kdo slaužj Králi,
Wlasti k obraně
Drže se zbraně.

5.

Wogák buď sprostý
Wjc má přednosti
Nežli rolnjci,
Aneb dělnjci.

6.

Wogák buď sprostý
Wjc zkusenosti
Má nad tisjci
Doma sedjci.

7.

Wogák wššeliký
Mluwj gazyký
Dobře cuzými,
Někdy mnohými.

8.

Mustra ge trápy,
Předce gsau chlápí
Čerstwj, obratnj,
Smělj, údatnj.

9.

Hodnost négařau
Ziřkař sedláku
Nelže krom wogny;
Ziřkař gi zbrogný.

10.

Při obratnosti
A řednatosti
Docházi sprostý
Často přednosti.

11.

W bitwě wogáci
Život utrácj
Ku své pochwále
Za wlast a Króle.

12.

Zkussenj swědčj,
Že z částky wětšj
Nassi wogáci
Domů se wrácj.

13.

Domů se wrácj
Zdrawj wogáci;
A wšak wymřeli
Gegich domácj.

14.

Ne gen we wogně
Padá lid hogně;
Než mrau i doma
Můg milý Roma!

15.

Chasníku strogný,
Nebog se wogny;
Horssi gest než bog
Domácý rozbrog.

Maudrý Sedláček.

1.

Nestlysseli ste odemne
Dofawád řeči daremné,
Přigntěž, sausedé! starého
Řeč člowěka zkusseného.

2.

Když se wespolek scházíte,
Ničemné řeči sporjíte;
Wyššich od sebe hanjíte,
Neb gjm přednost záwidjíte.

3.

„Še ti, gessro páni slugj,
Wolno žigj, nepracugj;
A že wssickni gen z chudáka
Stawowé žigj sedláka.“

4.

Ten staw náš žádný netupj
Leč člowěk pyšný a hlauvý;
Gessro maudrý statečného
Etj sedláka a staw geho.

5.

Sedlák oře, sege, tadj
A obrábá winohrady,
A tať pripravuge strawu,
I nápoj každému stawu.

6.

On dobytek wychowává,
Mléko, máslo, sýr podává,
Wlnu, maso i slaninu,
Gať i pernatau žiwinu.

7.

To vsaak sedláci nebyli,
 Genž nástroge wymyslili,
 Kterýchžto sedlák vžívá,
 Když živnosti nadobývá.

8.

Wsecky kunssty a remesla,
 Maudrost na gewo wynesla,
 A sprostým do rukau dala,
 Cestu k chlebu vkázala.

9.

Ti, kdo cestu pripravili,
 Prwnj chwálu zaslaužili:
 Těžko gest cestu zprawiti,
 Snadno pak po nj choditi.

10.

Bez pluha nelze orati,
 A bez motyky kopati,
 Bez kosáka nelze žáti,
 A bez sekery raubati.

11.

Maudřij lidé byli wsecci,
Genž wynalezli ty věci;
Nám giž knabýwánj chleba
Orbau, maudrosti netřeba.

12.

Sedlák sic slaužj každému,
Než i každý slaužj gemu,
A sedláka služebnjci
Gsau wssichni remeselnjci.

13.

Nassi služebnj přátelé
Gsau obogj učitelé,
Školmistři i duchownjci,
Sprostý lid oswěcujci.

14.

Byt učitelow nebylo,
Lidstwo we tmách by chodilo;
Bylby podobný chudátku
Sedlák, gež přáhá, howádku.

15.

Že známe čjsti, písati,
Že vmjme počtowati,
Že wýborné knihy máme,
Komu za to díky wzdáme?

16.

Že to známe co wěřiti,
Čeho nechat, co činiti,
Že o Pánu Bohu známe,
A nesmrtelnost čekáme.

17.

Uči telé i k časnému
Štěstj wedau i k wěčnému,
Činj náš maudré k spasenj,
Potěšsugj nás w trápenj.

18.

Kdyby zpráwcowé nebyli,
W samém zmatku bychom žili,
A lid bylby chudobněgšj
Než gest, bylby nesšťastněgšj.

19.

Wsse, co máme pořádného,
A co wšem užitečného,
Chotáře, města, wesnice,
Cesty, zahrady, winice.

20.

Že w towarystwji žigeme,
Že pokogně pracugeme,
Uno i ti dobré mrawy,
Wsse pocházi z dobré zpráwy.

21.

Kdyby nebylo wrchnosti,
Nebyloby spawedlnosti,
Nebyloby bezpečnosti,
Nebyloby žádné cnosti.

22.

Wločný by mdlé potlačowal,
Zlostník by se zbohacowal,
A pracowitých mozole
Stáli by na geho stole.

23.

Kdožebý pře rozřuzowal ?
Kdo nepravost pokutowal ?
Kdo zásluhy odplacowal ?
Čnost zastáwal, zlost hamowal ?

24.

Dost, ačkoli wrchnost máme,
Se zlými se potkáwáme ;
Coby ale nepáchali,
Kdyby trestu se nebáli ?

25.

A ti, genž nás wyučugi,
Genž zprawugi, obhagugi,
A tak nám wšsem posluhugi,
Mnjte že ti nepracugi ?

26.

Ten, kdo rukama pracuge,
Genom tělo unawuge ;
Než kdo rozumem pracugi
Tělo, dušsi unawugi.

27.

My, když dílo své končime,
 Sladce gime, sladce spjme;
 Ale těm při gegich práci,
 Na chuti a na snu sčáží.

28.

Náše práce všem prospěge;
 Než i nám se dobře děge,
 Sfrz to těžké povolání,
 Které wedau oni Páni.

29.

Čjm gest staro wywýsseněgssi,
 Čjm práce geho wážněgssi,
 Čjm těžssi gest geho břjme;
 Ale my to necjtjme.

30.

My wšsicni gsme těch sluhowé,
 Oni pať naši otcowé,
 Oni z nás, my z nich žigeme,
 Když Sim, i sobě přegeme.

31.

Na to snad se urážjme
Ze pánům zemským slaužjme ?
Ze mnohé dáwagj dáně
Sedláci, a ne zemané ?

32.

Ti wssak zemanstwo dobyli,
Genž se o wlast zaslaužili,
Bud' mečem, bud' swau maudrostj,
A tak dostli té přednosti.

33.

Král tam wěrnost obplacowal,
Když ge statky obdarowal;
A tak právem zaslauženj,
To gest wlastnj gegjch gměnj.

34.

Z toho gměnj část pustili
Sedlákům, by se žiwili;
I přjsslusný gest desátek,
Pánům z toho, a poplatek.

35.

Co se pať dotýče daně
Giž dáwagi nezemané,
Wděčně i to břimě nám nest
Potřebné, sprawedliwé gest.

36.

Wrchnost, kterěžto se zpráwa
Saudných stolic pod moc dáwá,
Musj mji za swau práci,
Co sprawedliwé gest, pláci.

37.

Časem zpráwet země králi
Nepowolnj by se stali,
Kdyby král pán neměl wlády
Trestat mocných lidj wady.

38.

Wlastně pať fnjžecj wláda
Gest ozbrogená armáda,
Kráľ zmocněn gsa tauto stráži,
Bezpečnostj lid swüg blaži.

39.

Ba, kdyby wogsta nebylo,
Tuby weta po wssch bylo
Nebyloby bezpečného
Bydlenj, gať teď máme ho.

40.

Panowaliby lotřjci,
Celé země pustossjci,
Co kolylky žžiragjci,
Manstwji na lid uwodjci.

41.

Zkusyli to nassi stařj
Předkové, někdy Takaři
Když do Uher se wlaudili,
A fraginu spustossili.

42.

Kterj žiwj pozůstali
Lidé, do hor zutjkali,
Tam w gestyněch přebýwali,
Hladem, mořem umjrali.

43.

Tak Turci hospodářili
V těch zemích, gež podmanili;
To žlé nelze wyprawiti,
Gež provedli Turci ljtj.

44.

Když tedy daně dáváme,
Na to wogsto nakládáme,
Na němž to obzwláště stogj,
Se fragina ge w pokogj.

45.

Staw wogenský obtížný gest;
Ei wogáf wj co ge neřest:
Proto staw ten tak neradi
Berau na se lidé mladj.

46.

My nasse role oreme,
Urody šhromažďugeme,
Bezpečně ge požiwáme,
Neb f obraně wogsto máme.

47.

Protož gednau-maudři budme,
O wssch stawjch-maudře sudme;
Každý staw gest užitečný;
Budmež ke wssem stawům wděčni.

O z w u k

~~Turčana~~ vzdáleného k swým Kraganům R. 1827.

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, et ~~immemores~~ non sinit esse sui.

Ovidius.

Parva Thurócz tellus semper sed
clara viris est. — Sunt Thuroczienses
eorum dissimillimi, qui fumosis majorum
imaginibus superbientes, indignum suae
stirpe existimant, si suapte virtute con-
terentur ad celebritatem.

Belius.

Ad laudes populi Thurocziensis id inprimis referri meretur, quod omnes fere, etiam infima de plebe orti, literas legendi, imo plurimi etiam scribendi artis sint gnari atque in his etiam liberos suos sedulo instrui curent, spectentque ad cultissimam et moratissimam patriae plebem.

J. Csaplovics Schemat. 1822.

Tak řeč měkce mluwj, libuge zpěwy, má
stwory hezké,
Ze vždy slowanskými slaut Wlachy může
Turec.

I. Kollár.

Z Lisce *) vysokého
Na Turec se djwá,
A příbehy geho
Kragan takto zpjwá:

*) Hora nad Gasenom a Belau.

O kolébko slavných
Mužů utěšená,
Cyrkewnych i práwnjch
Bud' mi pozdrawena!

Od drahně tisje lét
Matko! chleba dáwáš
Synům, co stogj swět;
Už ale ustáwáš.

Rolnjk dělá pole,
Neustálawu prácj;
Pilnost však mu role
Geho neodplácj.

Někdy krag úrodný
Ten slul zemským rágem;
Teď, ač ne tak plodný,
Dost ge krásným kragem.

Nebo že Slowáci
Tu role dělagj,
Tedy při své práci
Chleba nežádagj.

By tu byli Ráci,
Maďaři bydleli;
Hladem při všj práci
Byliby wymřeli.

Někdy národové
Když se potlaukali,
Některj Kwádové
W Turci pozůstali,

Polednj hranice
Částku osadili,
Wlastenci z stolice
Neb ge vytvořili.

Zdávna zde bydljcy
Wendi starobylyj
Slowané, saudnici
W Prawně založili.

A gi we swé řeči
Prawnem gmenowali;
Sprawedlnost co swědčj
Že už tehdaž znali.

Slawinu *) Slawané
Onu upewnili
Modlám, gak pohané
Když geště slaužili.

I Dřjnek w hrdinské
Moci budowali;
Tak mu w mateřinské
Řeči gméno dali.

*) Slavina, nynj Sklabina.

Et Iwanka Slowan
Zniow hrad wystawil
A z téhož lidu pán
Blatnický pripravil.

Wyšehrad zřícený
Skála i hradiště
W kuruckém zmatenĭ
Lidu útočiště.

Spustli tyto hrady,
S nimi předkůw sláva
Pominula tady.
Gen powěst zůstává.

Psohlawci Tataři
Byli se zmocnili
Někdy pod Maďaři,
Uhry pustošili.

Krále, zbědované
I komonstwo geho
Uwedli Turčané
Do zámku Zněwského.

Dmitřjk Mipko hlawnj
Pán saudné stolice,
I stawowé slawnj
Wyšli do Bystřice.

Wstřje utišťěnému
Swému králi pánu,
A klanjc se gemu
Přisáhli ochranu.

Pán Mipko uwesti
Chtěl geg do Slawiny;
Než on dal se wezti
Na Zniow se syny.

Za drahný čas Bela
W Turci se zabává
A tu se zastkwěla,
Našch předkůw sláwa.

Zámky nawštěwuge
Wšecky tehdáž skwělé,
Po lesech poluge
S Dwořany wesele.

Tak se rozširuge
Po Turci magetnost,
Nebo nelituge
Peněz ten wzácný host.

Genž se zaslaužili
O Hrále osobu,
Ti všickni zjškali
Zemanskau ozdobu.

Belá wsi swobodné
Přednost nadobyla
Že Králi ochotně
A často slaužila.

Swatý Martin práwa
Města králowského
Sobě wygednáwá
W ty časy od něho.

Tu negeden sobec
Hany na něj kydal,
Co swobodná obec
An Turec wyhljdal.

Za Žiřmunda Krále
Čecha důstogného
Přibudlo ku chwále
Widieka našého.

On welj, a práwa
Martinců se nowj
Slawinká deržawa
Připadá Janowi

Korwjnu Knjžeti,
Reku powěstnému!
Ai gede w ústrety
Cely Turec gemu.

Wjtá geg zemanstwo
Při Mošowském hradě,
Do Slawiny panstwo
Sprowázj w parádě.

Tu zlatj časowě
Turčanům nastali,
Slawnj hrdinowé
U njch meškáwali.

Gak umřel Jan Korwin
Smutili Turčané;
Než Matěg geho syn
Nezapomněl na ně.

Sotwá wogna byla
S Turkem utjšena,
Přišla s králem sjla
Knjžat do Zwolena.

W těch kragich slowanských
S komonstwem letowal,
W Liptowských, Turčanských
Hradech se zdržowal.

Zwláště we Slawině
Po týdnech bytuge,
Teplice w rowině
Hágské potřebuge.

Když pak strogil kwasy,
Wždy smedem postižen
Medokyšem hasj
Jahodnjkým žjžeň.

Po holech Turčanských
Stany roztahuge,
Tak w lesech fatranských
S rytjři poluge.

Tam on na gelene,
Srny, honbu strogj,
Drawé wlky pléně
A medwědě, zbrogj.

Tu Hora hlásj se
Po dnes Matěgowa,
Po dnes tam přjštj se
Studnice králowa.

Studně, třemi tekau
Z njž potůčky wody,
A) do třech widieků
Pramen se rozchodj,

Než, sotwá zawzněla
Přesmutná nowina,
W smutek padá celá
Uherská kragina.

Umřel Král, welice
Plačj ho Slowáci,
Zwolenci naywjce
Turčané, Liptáci.

Slawina slawného
Dostala sic pána,
Než nepřjzniwého
Zápolu Iwana.

Hvěť a s jlu zebrał
Lidu slowanského,
Do Knjžectwj se bral
S nj sedmihradského.

Spogil s laupěžnými
Se Mahometány
A pustošil s nimi
Podunagské strany.

Když trwal ten šturec
Určenjm kráľowským,
Zweleben byl Turec
Kmenem Réwayowským.

Pán František Révay
Slawinskau Držawu
Obdržel, s njm náš krag
Swau předešlau sláwu.

Byl pán zvelebený
Nayvyššj hodnostj
W zemi, ozdobený
Hlubokau maudrostj.

S Doktorem Lutherem
Gemuž dopisował,
Wlastnjm swogjm perem
Maudře dišputował.

On, i dědicowé
Geho též, kostely,
Staré nowje, nowé
W Turci wystawěli.

Martin i Sučany
Školau obdařili,
Tak mezy Turčany
Swětlo zanjtili.

Wlastenci přjklady
Těmi probuzenj
Obljbili tady
Liternj uměnj.

Potom pak, když zašli
Tyto swaté djlně,
Utočiště našli
Ginde múzy pilné.

Do Necpál přigali
Ge páni Juštowé
W Iwančiné wzali
Také sjdlo nowé.

A ten duch nezmizel,
Až po dnes panuge,
Wýborný pán Fjzel
Tu ho obžiwuge.

Až po dnes Turčané
Uměňj milugj,
Z čehož ge kragané
Maudřj vychwalugj.

To ge wšak neduhu
Mrawnjho přjčina
W Turci, že při pluhu
Zněge latinčina.

Z Latiny, s čeresly
An se objráte,
Anebo s remesly,
Úžitku nemáte.

Turec bylby zkwětnul
Nad stolice giné
By čert nebyl metnul
Osjdla kragině.

Totížto zbauřenj
Proti země pánům
Odgjmalo gměnj
Sedlákům, zemanům.

Bočkage, Betlena,
Rákocýho trogj
Turci zlořečená
Wogna zkázu strogj.

Wždycky chasu mladau
Gjmá rebellie,
Zhawuge pokladů
Slawné familie.

Ba nepřátelského
Wogska w Turci pluky
Lidu obecného
Zemdljwali ruky.

Co Turčanská obec
Gen tehdaž vystála,
Když Příkopský kopec
Onen navázala?

W onny časy smutné
Ochudli Turčané,
Dolehla ukrutné
Zběře sjla na ně?

Chléb, raucho i statek
Zemana, sedláka,
Přiwodj na zmatek
Zběrba lecigaká.

Ctný vlastenec lage
Padna do poroby,
Pustnau zámky, krage
Milého ozdoby.

Hrdina Petrócy

W té smutné směsici
Dobýwá si mocj
Zbrognau, Oddanici.

W ógskem, co nepřitel
Wyležel Slawinu
A pogal, co přítel
Dědičku gedinau.

Tak slečna Alžbeta
Révay, hradu sláwa,
Geho téhož léta
Manželkau se stáwá.

Nenj na tom dosti
Buřiči w Onodu
Wrhli w prchliwosti
Swé na Turec škodu.

Turčanštj wyslanci
K pokogi radili,
Ale krále hanci
Na ně uděřili.

Ach! což obmýšljte
Weleslawnj páni,
Zdaliž neslyšjte
Wlasti bédowánj?

Na zkázu kraginu
Přiwedlo zbauřenj,
Wyšlo na mizinu
Milé vlasti gměnj!

Tak mluwil Rakowský,
Tak Okoličáni
Zhluč však Rákocowský
Zmordowal ty pány.

Turčanského erby
Wydieka zrušili,
Ty odpůrců zběrby
Turec pohanili.

Nešťasná hodina
Krew teče Slowanů
W Onodu newinná
Wěrná země pánu.

A hle z toho sněmu
K hanbě se rozneslo
Národu našemu
„Tóth nem ember“ heslo.

A od toho času
Pro vás potupného,
Turčaně se hlasu
Střezte Onodského.

Než na proti tomu
Wy ste se zmylili;
Hlasu matky domu
Že ste znewázili.

Od té přjpadnosti
Turec ticho stogé
Necjtil ostrosti
Nepřátelské zbroge.

Zapomenuw cele
Na stjžnosti staré,
Přiwjtal wesele
Josefa Cjsaře.

Gehožto přjchodu
Turec se zradowal,
Neb král ten swobodau
Cjrkew obdarowal.

**K swému potěšenj
Kragan si zpomjná
Turce nawštjwenj
Skrze palatina.**

**Přjchod Důstognosti
Geho oslávili
Turčané, wýsosti
Když hor oswjtili.**

**Onano tmawá noc
Co den gasná byla
Gešto ze wšech strán moc
Plamene swjtila.**

**Knjžecj milosti
Gak do očj padlo
Ohlédal s ljbstj
To nowé diwadlo.**

Tak z Lisce zcházege
Pjseň dokonávám,
Wšemu dobře přege
Turec zanechávám.

Zkvetniž vlasti milá,
Wlasti utěšená,
Bys nad mnohé byla
Krage zweličená.

Dodáwegtež řeky,
Bystřj potokowé,
H úrodám po wěky
Zemi vlády nowé.

Tak as šedesáte
Mjl od wás vzdálený,
Wám kragané! swaté
Činjm pozdrawenj.

Končiny, po nichž gá taužjm.

Zpjwá se gako : Pod Kalnjkom stogj lipka
zelená.

1.

Čjré hory, aneb pauhé rowiny
Gsau w mých očeh gako smutné pustiny.

W takowých kragech nenj

Přjgemného bydlenj,

Smutně ležj tamné města, dědiny.

2.

Gá končiny onny sobě libugem,
Wnichž pahrbky a dolinky spatrugem;

Po nich města, dědiny,

Ů nich šjré rowiny;

A tamějšjch lidj bydlo schwalugem.

3.

Tam pod wrškem pramen wod otewřený,
Ukřjwá ho dbálek tu osaděny,

Z toho dbálku se prýštj

Potůček chladný čistý,

Pige z něho wůl a kůň unawený.

4.

Wjc potůčkůw na rowince se schoďj
A potokem hodným tekau ty wody,
 Břehy husté wrbiny
 Krášlj, stromy, gelšiny,
A chránj ge, tak že gim praud neškodj.

5.

Tu i tam se nacházegj hlubiny,
W nichžto mládež kaupává se z dědiny,
 Chlapci ráky stjhagj,
 A rybičky chytaj,
A na bljze žene potok ten mlýny.

6.

Na tom wršku zelená se hágjček
W gehož krowj skryši swau má zagjček,
 W mági slawjček zpjwá,
 Sjla mu se ozjwá
Ptáctwa z kružin, ze stromů hlas hrdliček.

7.

W tom hágǵěku mládež huby zbǵráwá,
A gahůdky zemské sobě ĥledáwá
 Tam se stelj galowce,
 Leštiny, z nichž léskowce
A z hrušek hniličky si oběráwá.

8.

Dál se lauky rozšǵřugj tráwnaté,
U nich role na obyľj bohaté;
 Tu i tam strom widěti
 Štěpený před sto léty,
W gehož stjnu ženci w létě sedáte.

9.

O kýž ga mám w těch končínách bydlenj!
Toby přednj bylo mé utěšenj
 Ohľdat ze strmého
 Boru, okolj geho,
A celý widěk Fatrau obmezený!

Nápěwy aneb hlasy podle kterých
se písňe ty kratochwilné zpjwati
magj.

Předlice, gafo: Neni si ty w swětě sám.

Garo, má swau zwláštnej notu.

Hra na pažiti, u Turčanów panugjej notau.

Drác, na hlas polské písňe: Heja heja kašjo
moja.

Tráwnice, hlasem mnohých slawenských písňj.

Zpěw slawjka — swatokřížškau melodyj.

Piseň w sadě, gafo: Už ge milá bjlý den.

K laupežné mládeži českau notau — Pod má
milá. —

Dělánj plátna, gafo: Obrodily trnky pod
horáma.

Belebenj přírody má svou zvláštnj notu.

Ženci jako: A ten mrzgak osklivý.

Wino adnjf, jako: Jakože ten chudobný žige.

Oberaka jako: Nasse bílé dwere.

Binnj píseň: má svou vlastnj notu.

Swadecbná píseň, jako: Jako já mám weselá
být.

Pruchlivý gazda, zpjwá se jako gedna ze sta-
rodábnjch Turčánských, aneb: Za 50
rimských.

Blostná žena, jako: Na tom mostě tráwa roste.

Chudičká sirota, jako: Dženil sa starý.

Wogáf, jako: Chodj Janček okolo woza.

Maudrý sedláček, jako: Múg konjčku čer-
nohřivý.